

Udgifter; men det er netop det, som her ikke er sleet; der foreligger ikke her nogen Anerkjendelse af Ministeren af, at disse Udgifter behøvede at bevilges; der foreligger her kun en Udtalelse fra ham om, at han med god Grund har anseet sig berettiget til at afholde dem, uagtet de ikke vare bevilgede, og han er heller ikke senere kommen og har forlangt dem bevilgede. Naar den ærede Minister sagde, at forsaavidt det skulle blive Thingets Mening, at Sagen rettest afgjordes ved Forelæggelsen af en Tillægsbevilling, saa kunde han ogsaa gaae ind derpaa, da det var ham det Samme, hvilken Afgjorelsesmaade der fulgtes, saa er det efter min Opfattelse to meget forskellige Afgjorelsesmaader, enten Sagen afgjores nu eller først senere ved en Tillægsbevilling, thi i det sidste Tilfælde, naar der forelægges en saadan, ligger der en Anerkjendelse af det Nødvendige i at faae en Bevilling til de afholdte Udgifter. Jeg indlader mig altsaa ikke her paa Bedømmelsen af, om den ærede Minister har haft god Grund til at afholde de Udgifter, han har afholdt, eller ikke; men jeg har ved at deeltage i at stille Forslaget om, at det her vedtoges, at Udgifterne ikke passere, ladet mig bestemme af, at vi maae ønske, at der erholdes en Anerkjendelse fra den ærede Ministers Side af, at de burde have været bevilgede ved en Efterbevilling, naar de ikke vare bevilgede forud gennem Finantsloven; det vil man opnaae ved nu at vedtage, at de ikke passere, og jeg holder mig overbeviist om — jeg skal ikke sige, reentud at sige det — at naar den ærede Minister forelægger et Forslag til en Efterbevilling, og henholder sig til de Grunde, han idag har anført her for, at han har afholdt disse Udgifter, saa vil Thinget ikke have mindste Betænkelighed ved at give en saadan Efterbevilling. Det er slet ikke det, hvorpaa det kommer an, men det er vigtigt for hele Fremtiden, for Rigsbagen ligeoverfor vedkommende Ministre, at man, naar sige Udgifter ere afholdte, faaer en Anerkjendelse af, at de maae komme for paa en Tillægsbevilling som en Efterbevilling. Jeg skal ved denne Leilighed gjøre den Bemærkning ligeoverfor den ærede Ministers Skildring af Theatret nu for Tiden, at det forekommer mig, at den Afsigtgjerning, at det kongelige Theater ikke tør

opgive sit Monopol paa at give visse Stykker, at det, uagtet Regjeringen og Rigsbagen hylde Næringsfrihed og Concurrence i alle Retninger, vil opretholde sine Privilegier og ikke tør give sig ind i den frie Concurrence med Hovedstadens andre Theatre, ikke synes at tyde paa, at der egentlig hos Theatret selv er saa stor Tiltro til, at det kan udholde Concurrencen. Theatret kan være i den allerbedste Tilstand, men det, at det ikke tør indlade sig i Concurrence med de andre Theatre, synes mig ikke ganske styrker den Paastand, der fremsættes om Theatrets høie Standpunkt; jeg vil naturligviis ikke i mindste Maade nedsette Theatret i saa Henseende, men jeg finder det urigtigt, at det, naar det er en saa ophøiet Kunstanstalt, da ikke tør lade andre Theatre konkurrere frit med sig. Jeg skal foreslaae det ærede Thing at stemme for Fleertallets Forslag; det kan da ikke feile — det have vi ogsaa faaet Bestyrkelse paa ved hvad den ærede Minister idag har sagt — at der vil blive forelagt et Forslag til en Efterbevilling, og da har Sagen den Gænge, som jeg troer den bør have for at endes i alle Maader til alle Parters Tilfredshed.

Ordføreren: Den ærede sidste Taler har, troer jeg, stillet Spørgsmaalet fuldkommen rigtigt. Spørgsmaalet er: Skulle vi tage en Efterbevilling eller skulle vi bevilge Beløbet her? Jeg indrømmer ham, at det vilde have været rigtigt, om disse Boster strax vare komne paa en Tillægsbevilling eller en Efterbevilling; og jeg troer ogsaa, dette blev indrømmet af den daværende ærede Cultusminister, som nu har talt dette Regnskabs Sag. Spørgsmaalet er, om han er skyldig i, at en saadan Tillægsbevilling ikke blev fremlagt, og i saa Henseende synes det mig klart, at han ikke kan være skyldig deri. Jeg troer, det vilde have været rigtigt, om det daværende Ministerium, saasnart det var kommet til Kundskab om Overskrifterne, havde forelagt den; det er imidlertid ikke sleet, nu er det derimod kommet til os gennem Regnskabet, samtibig med, at det kunde været kommet paa en Tillægsbevilling. Det forekommer mig nu klart, at naar det fra alle Sider er indrømmet, at der strengt taget skulde have været en Tillægsbevilling, og naar Sa-